

خلقت آدم علیه السلام – قسمت سوم: باد های چهارگانه

در بحث خلقت آدم علیه السلام، به اینجا رسیدیم که ملائکه قبضه خاکی را بالا آوردند و خداوند آن را با کفی از آب (که مفصلاً توضیح آن را دادیم) ترکیب کرد تا گلی مناسب برای صورت دادن بدن اصلی او فراهم شود.

در ادامه مرحوم کرمانی اع میفرمایند:

چونکه بر آن قبضه آن کفها فشاند	*** **	مدتی در پای عرش حق بماند
وحي آمد از خداوند جلیل	*** **	سوي املاك ریاح از هر قبیل
تا وزاند هر یکی بادی بر آن	*** **	طبع خود را اندر آن سازد عیان
چار خلط اندر مزاجش شد پدید	*** **	چون ریاح از هر طرف بر او وزید
چونکه آن اخلاط بگرفت امتزاج	*** **	صورتی زیبا عیان شد ز آن مزاج

امام علیه السلام میفرمایند: لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ طِينَةَ آدَمَ أَمَرَ الرِّیَّاحَ الْأَرْبَعَةَ فَجَرَتْ عَلَيْهَا فَأَخَذَتْ مِنْ كُلِّ رِيحٍ طَبِيعَتَهَا.

وقتی برای ساخت مجسمه ای آب و گل را مخلوط میکنند، لازم است باد بر آن بوزد تا بر صورتی که شکل داده اند خشک شود.

لذا خداوند چهار باد را که هر کدام حامل یکی از طبایع میباشند بر گل آدم علیه السلام وزانید که عبارت اند از: باد دبور، باد جنوب، باد صبا و باد شمال، که هر کدام تجلی یکی از پیامبران ارکان بوده و یکی از چهار ملک ارکان با اعوان خود خادم وزیدن آیند از یکی از چهار نهر بهشت (که خداوند فرموده **مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ ۚ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى ۚ وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ ۚ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ**) و از هر کدام در عرش نوری ایجاد شد و در افلاک با فلکی مقارن گشت و در عناصر به عنصری مناسبت یافت و در بدن انسان مزاجی را به هیجان آورد و در رکنی از کعبه مستکن و مستجن شد، که به اختصار احوال هر کدام را ذکر میکنیم.

باد دبور تجلی عیسی است علیه السلام که حامل رکن خلق بوده و ملک خادمش جبرئیل و اعوان اوست. مبدأ وزیدنش از انهار عسل مصفی است، که در عرش نور قرمز را ایجاد کرده و در افلاک با فلک شمس قرین گردیده و در عناصر با آتش مناسبت یافته و در انسان خلط صفرا را به هیجان آورده و مستتر در رکن عراقی کعبه میباشد.

باد جنوب تجلی ادریس است علیه السلام که حامل رکن حیات بوده و ملک خادمش اسرافیل و اعوان اوست. مبدأ وزیدنش از انهار شیری است که طعم آن تغییر نمیکند، که در عرش نور زرد را ایجاد کرده و در افلاک با فلک مشتری قرین گردیده و در عناصر با هوا مناسبت یافته و در انسان خلط دم را به هیجان آورده و مستتر در رکن یمانی کعبه میباشد.

باد صبا تجلی الیاس است علیه السلام که حامل رکن رزق بوده و ملک خادمش میکائیل و اعوان اوست. مبدأ وزیدنش از انهار ماء غیر آسن است، که در عرش نور سفید را ایجاد کرده و در افلاک با فلک قمر قرین گردیده و در عناصر با آب مناسبت یافته و در انسان خلط بلغم را به هیجان آورده و مستتر در رکن مغربی کعبه میباشد.

باد شمال تجلی خضر است علیه السلام که حامل رکن موت بوده و ملک خادمش عزرائیل و اعوان اوست. مبدأ وزیدنش از انهار شرابی است که برای شاربین آن موجب لذت است. و در عرش نور سبز را ایجاد کرده و در افلاک با فلک زحل قرین گردیده و در عناصر با خاک مناسبت یافته و در انسان خلط سودا را به هیجان آورده و مستتر در رکن شامی کعبه میباشد.

توضیح و ربط هر کدام را انشاءالله در آینده به آن میپردازیم.

فی الجمله بوسیله این چهار باد، گل آدم علیه السلام خشک شد و هر کدام طبیعتی که حامل آن بودند را در سرشت او به ودیعه گذاشتند، و از امتزاج این طبایع صورت آدم تکمیل شده و پدیدار گشت.